

מטה המערך דומה לעב"ם - עצם מרחף בחלל. אין לו קשר עם המציאות

בדיוק לפני שנה ראו כמה חיפאים עב"מים כוהקים, טסים במהירות אימתנית ובתוכם יושבים החוצנים, אנשים מהחלל החיצון. הרסה ארבל, מי שהתפרסמה או כחוקרת עב"מים חובבת, הגדירה כך את החוצנים: חובבי טכנולוגיה, טסים במהירות מבלי לתת את דעתם למתרחש סביבם וכלייהטיס שלהם, העב"ם, צבוע בצבע כסף. השנה הם שוכ כאן. אלא שצורתם אחרת. השנה הם פוזרים בכל הארץ, לא רק בשמי חיפה, זוהרים באור יקרות. צורתם צורת אדם. רגילים. נראים כמו כל אחד. אלה הם פעילי מיפלגת העבר, דה, הטורחים על מערכת הבחירות. במשך שבוע ימים שוטטתי במיפי לגת העבודה בתחפושת של מתנדבת פעילה המושיטה יד לעזרת מערכת הבחירות. גיליתי אנשים מנותקים, שכל קשר בינם לבין המציאות מוערי לגמרי. כמו אותם חוצנים, גם הפעיל הממוצע חובב

אלי דסה, העולם הזה

הייתי מתנדבת של

המערך

הבוקר, ואז נעתי לי ומודיעים שאני יכולה לבוא למחרת בערב. **מטרידים ליכודניקים** **מחרת בערב:** שני חדרים קטנים בקומה ה-12 בבית אל-על. הקידמי, כוך קטנטן ובו מחשב ותמונת

טיס אלה, היא מודיעה לי שאין בי צורך כעת. אל תתקשרי אלינו, אנתנו נתקי שר אליך מאוחר יותר במשך השבוע, היא אומרת. אני מתעקשת. חשוב לי להתנדב דווקא השבוע, אני אומרת, ומספרת סיפור בריוני הממחיש את מצוקת ההתנדבות שלי. המוכירה, אולי מתוך רחמים, אולי מתוך מחשבה שניה שמטה-המתנדבים

טכנולוגיה. מחשב, קלטת וידאו ומכשיר טלפון, רצוי משוכלל, הם ירדיו החביבים. אף הוא צבוע בכסף רב, שטוף בנהרות של שפע, טס במהירות אל מטה מוגדרת מבלי להתייחס לסביבתו המיידית. את שבוע העבודה התחלתי במטה המתנדבים של המיפלגה. זו האפשרות היחידה לאדם מן הישוב, המבקש לסייע למיפלגה במערכת הבחירות.

שרה ליבוביץ הלכה לבדוק את מערכת הבחירות של המערך - מבפנים. היא התנדבה לעבודת המטה ברחוב הירקון (מימין), ויצאה להכגנה, השתתפה בכנס סגור ושוחחה עם עסקנים ופעילים

מועמדי המיפלגה לכנסת, מהרהרים, נוגים משהו. ארשת של חשיבות על פניהם. בחדר זה יושבת מזכירת המטה, שרה מירר. בחדר הפנימי משוחחים שני מתנדבים בטלפון. יש שם גם מקרר גרוש בכמות גדולה של בקבוקי-משקה, שלוש ארגונים מלאים בבקבוקים נוספים וארגון מלא בעוגיות. ניכר שהכסף כאן רב, שאיש אינו חושך לעת צרה. שרה שואלת אותי, אחרי שביירה

וקוק בכל זאת למתנדבים, מתפייסת ומבטיחה שיתקשרו אלי בערב. היא מוסיפה: בעצם, אשה תמיד יכולה להיות כאן מזכירה או מארגנת חוגי בית. בערב הם לא מתקשרים. אני מתקשרת. שוב שואלים לפרטי האישיים. שוב מניחים לי להבין שבעצם אין להם צורך דחוף במתנדבים והם אינם יודעים מה לעשות בי. טוב אני מספרת את סיפורי הבדיחה, שהשתכלל מעט מאז

המטה שוכן בבית אל-על ברחוב כץ יהודה בתל-אביב. התקשרתי אל מיטת פריהטלפון שקיבלתי בבית-המיפלגה. המזכירה, בתזוית מורה שהתגלתה מאוחר יותר כמאפיינת את כל מי שקשור למערך, מבקשת קודם כל את פרטי האישיים. שמי, כתובתי ומיספר-הטלפון שלי. וזה עוד לפני שהיא שוראת מדוע אני מתקשרת. אחרי שמסרתי את פרטי, פעם ראשונה בסדרה ארוכה של מסירת פר-

